

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้นใหญ่ ไม้อาศัยไม้อื่น ผลัดใบ สูงได้ถึง 40 เมตร เรือนยอดกว้าง โคนมีพูพอนสูงชัน สูงได้ถึง 5 เมตร ใบ กว้าง 4-9 ซม. ยาว 10-20 ซม. ออกสลับ เรียงเวียน รูปขอบขนานถึงรีหรือรูปไข่ ปลายแหลมถึงเรียวแหลม โคนกลมถึงรูปหัวใจเล็ก ไม้เปี้ยว ขอบไม่จัก ยอดอ่อนมีขนนุ่มสีขาวแน่น ใบแก่เกลี้ยงหรือมีขนนุ่มสีขาวส่วนมาก อยู่บนเส้นใบด้านบน มีขนนุ่มสีขาวค่อนข้างแน่นทั่วไปด้านล่าง เส้นกลางใบถึงแบนด้านบน เส้นใบจากโคน ใบยาวไปถึง 1/20-1/10 ของใบ ไม่ชัด เส้นใบข้าง 10-14 คู่ แตกแขนงหรือเป็นง่ามห่างจากขอบใบ เส้นใบ ย่อยคล้ายชั้นบันได ก้านใบยาว 1-6 ซม. มักยาวไม่เท่ากันในกิ่งเดียวกัน มีขนนุ่มไม่เป็นเกล็ด หมูใบยาว 0.5-1.3 มม. มีขนเส้นไหม ร่วงเร็ว ผล ขนาด 1-1.5 ซม. ก้านเล็กเรียว ยาว 2-8 มม. ออกเป็นคู่หรือพบน้อยที่ออก เดี่ยว ที่ง่ามใบหรือใต้แผลใบ ทรงกลม ช่องเปิดนูนเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.5 มม. โคนแคบเป็นคอสั้น ยาว ประมาณ 1 มม. มีขนนุ่ม สีเขียวอมเทา แต่สีเหลืองถึงชมพูแล้วเป็นสีแดง ใบประดับติดทนที่โคน 3 ใบ ยาว 1-2 มม. ร่วงเร็ว พบในป่าดิบเดิมที่ต่ำ ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของไทย และในคาบสมุทรมลายูเซีย คาดว่าน่าจะ พบในภาคใต้

อ้างอิง: การ์ดเนอร์, โทมัส ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : [http://www.qsbg.org/Database/Botanic_Book%20full\(%20option/search_detail.asp?botanic_id=2617](http://www.qsbg.org/Database/Botanic_Book%20full(%20option/search_detail.asp?botanic_id=2617)